

UŽPALIŲ

Užpalių seniūnijos bendruomenės laikraštis

2025 m. Nr. 3

Ruduo, mus išgyvenusius pavasario kvaitulį, patyrusius vasaros džiaugsmus, apgaubia išskirtine ramybe. Dienos pradeda trumpėti, rūkai vis dažniau paslepia kylančią saulę, vilioja paslaptingi vorų tinklai, surenkantys ryto rasas, auksinėmis, oranžinėmis ir raudonomis spalvomis pasipuošia pasaulis, gervių klyksmas nuaidi per dangų, o mes pas mus į svečius ateina ruduo. Kiek daug visko vyksta gamtoje: medžiai kviečia į spalvų festivalį, kuris paverčia miškus ir parkus tikrais meno kūriniiais, gyvūnai ruošiasi žiemai, žąsys, gervės ir kiti paukščiai būriais skrenda į pietus, o jų klyksmai danguje tampa neatsiejama rudens dalimi. Rudenį pas Jus mieli laikraščio skaitytojai atkeliauja trečias mūsų laikraščio „Už palių“ numeris. Dalinai, šio numerio leidybą finansuoja Utenos r. savivaldybė, pagal parengtą gamtosauginį projektą „Gamtos pasakojimai Užpaliuose“, todėl šiame numeryje rasite įvairios informacijos gamtosaugine tema. Nereikia didelių investicijų ar pastangų, kad nuo žemės pakeltume šiukšlę, kurios ten neturėjo būti, kad pro automobilio langą lengva ranka neišmestume išgerto kavos puodelio. Būkime atsakingi už pasaulį, kuris prasideda nuo mūsų.

Gero ir smagaus rudeninio skaitymo.

Bibliotekininkė Vida Juškienė

Nuotrauka E. Kusleikienės

Vilučių biblioteka šventė 55-ąją gimtadienį

Kartais būna liūdna ir tas liūdesys keliauja iki mėnulio ir atgal. Tada norisi atsigulti ant debesies ir pasikalbėti su žuvimis. O kartais būna linksma, taip linksma, kad atrodo įlipsi į medį ir pražysi gražiausiais žiedais. Šias keistas problemines būsenas gali padėti išspręsti knygos. Mes nežinome kiek jos turi rankų ir kojų, sparnų ir ragų, nežinome ko iš jų tikėtis ir kur jos mus nuves. Vienos knygos padeda išliūdėti, kitos - pralinksminti, trečios švelniai paima už rankos ir veda paslapčių ir atradimų pilnais puslapiais. Vilučių kaimo žmonėms galimybė paimti knygą į rankas bibliotekoje, atsirado 1970 metų pavasarį. Nuomojamose patalpose atsirado biblioteka. Bibliotekos vedėja dirbo Danutė Pajadaitė, o knygų lentynose buvo 372 egz. Bėgant metams fondai pildėsi, knygų siuntos keliavo iš Utenos ir Užpalių bibliotekų. Įdomu tai, kad biblioteka laikraščius ir žurnalus pradė-

jo gauti tik po metų. 1972 m. pavasarį biblioteka persikėlė į kitas nuomojamas patalpas. Bibliotekos vedėja dirbo Genovaitė Maknienė. Po truputi daugėjo knygų. Bibliotekos fonde jų jau buvo

1359 egz. Po poros metų biblioteka vėl perkeliama dabar į Vilučių aštuonmetės mokyklos patalpas, kuriose bibliotekininkė dirbo Janina Masiulienė.

Nuo 1975 m. bibliotekininkė pradėjo dirbti Irena Dabriagienė. Kadangi pati Irena dalyvavo šventėje, tai

ji ir pasidalino prisiminimais. Tais metais buvo gaunama jau daugiau įvairių laikraščių ir žurnalų. Skaitomiausi - „Jaunimo gretos“ ir „Švyturys“. Bibliotekos fondas išaugo iki 5000 egz. Įdomius praturtėjimo faktus, papasakojo I. Dabriagienė: biblioteka 1975 m. iš Užpalių apylinkės gavo nailonines užuolaidas, centrinė biblioteka nupirko radiolą ir knygų spintą. I. Dabriagienė dirbo 6 metus. Padariusi metų vaiko auginimo pertrauką vėl sugrįžo į biblioteką. Ją pavadavo - Antanina Gaižauskienė. 1982 m. bibliotekos vedėja dirbo Elvyra Bekintienė.

Nuo 1983 m., kartu su atėjusia dirbti Rima Vaičiene, bibliotekininkų kaita pasibaigė. Tais metais biblioteka praturtėjo nauju inventoriu: staliuku, rašomu stalu ir 8 kėdėmis. Kaip R. Vaičiienė pasakojo teko kraustyti tris kartus. Tai nėra lengvas darbas

(nukelta į 2 psl.)

Informacija dėl būsto šildymo išlaidų, geriamojo vandens išlaidų ir karšto vandens išlaidų kompensacijų

Primename, kad nuo rugsėjo pradžios daugiabučių namų gyventojai, kuriems šildymas teikiamas centralizuotai, gali teikti prašymus dėl būsto šildymo ir karšto vandens išlaidų kompensacijų skyrimo ateinančiam 2025-2026 m. šildymo sezonui.

Nepasiturintiems gyventojams, kurie dėl kompensacijų kreipiasi likus vienam mėnesiui iki šildymo sezono pradžios arba šildymo sezono metu, kompensacijos skiriamos iš karto visam šildymo sezonui jei nėra aplinkybių, turinčių įtakos skyrimo laikotarpiui.

Individualių namų gyventojai, kurie naudoja kitos rūšies kurą (malkas, dujas, elektrą ir pan.), prašymus gali teikti nuo **š. m. spalio 1 d.**

SVARBU → Skiriant būsto šildymo ir vandens išlaidų kompensacijas *vertinamas gyventojų nuosavybės teisės turimas turtas*.

Norėdami sužinoti, ar priklauso būsto šildymo išlaidų kompensacija ir preliminarų jos dydį, galite pasinaudoti Socialinės paramos informacinėje sistemoje (SPIS) esančia Būsto šildymo

išlaidų kompensacijos skaičiuokle. Ją rasite čia:

<https://www.spis.lt/skaiciuokles/bustosildymoislaidukompensacijos>

PRAŠYMŲ TEIKIMAS:

1. Prašymus-paraiškas galima teikti atvykus (pagal išankstinę registraciją) į Utenos rajono savivaldybės administracijos Socialinių reikalų ir sveikatos apsaugos skyrių.

SVARBU → Išankstinė klientų registracija vykdoma telefonais +370 389 61 629, +370 389 50 460 arba atvykus į Utenos rajono savivaldybės administracijos Socialinių reikalų ir sveikatos apsaugos skyriaus (Utenio a. 4, Utena) 112 kab.

2. Asmenys, gyvenantys kaimo teritorijoje, prašymus-paraiškas gali pateikti savo gyvenamosios vietos seniūnijoje.

3. Siūlome pasinaudoti galimybe prašymus-paraiškas teikti elektroniniu būdu per Socialinės paramos informacinę sistemą (SPIS) www.spis.lt.

Informaciją kaip prisijungti prie SPIS ir kaip pateikti prašymus-paraiškas rasite čia:

<https://www.spis.lt/titulinis/video-instrukcijos>

SVARBU → Kilus klausimams, papildoma informacija teikiama tel. +370 389 61 628, +370 389 63 996 arba el. paštu socrupyba@utena.lt.

Daugiau informacijos apie būsto šildymo išlaidų kompensacijas rasite čia:

<https://socmin.lrv.lt/lt/veiklos-sri-tys/kompensacija-uz-busto-sildyma/>

<https://socmin.lrv.lt/lt/veiklos-sri-tys/socialine-parama-kas-man-priklauso/patiriu-finansiniu-sunkumu-pinigine-socialine-parama/#kompensacijos>

P.S. JEIGU JUMS REIKALINGA PAGALBA NAUDOJANTIS NURODYTAIS ELEKTRONINIAIS ADRESAIS, KREIPKITĖS Į UŽPALIŲ SENIŪNIJĄ ARBA UŽPALIŲ BIBLIOTEKĄ.

Parengė Utenos r. savivaldybės Užpalių seniūnija

Vilučių biblioteka šventė 55-ąją gimtadienį

(atkelta iš 1 psl.)

perkraustyti biblioteką su 5000 knygų fondu. Pirmiausia reikia išimti knygas iš lentynų, jas supakuoti, t.y. paruošti pernešimui. Išardyti lentynas. Pergabenti visą turtą į kitas patalpas. Sutvarky-

ti lūžtančias lentynas, pagal abėcėlę ir fondų tvarkymo taisyklės sudėti knygas į lentynas. Sutvarkyti kitą inventorių, sukurti jaukumą patalpose ir laukti lankytojų. 1991 m. biblioteka perkeliama į buvusio darželio patalpas, kuriose

ir šiandien laukia skaitytojų. Paskutinio kraustymosi metu buvo gauta nauja kataloginė spinta, bet atsitiko ir liūdnas įvykis per kraustymus dingio radijo grotuvas. R. Vaičienė Vilučių bibliotekoje pradirbo 38 metus. Jos akyse užaugo ne viena kaimo vaikų karta. Kelios kartos jau savo vaikus atveda į Vilučių biblioteką.

2021 m. liepos mėnesį atėjau dirbti aš, Ernesta Šlapelienė. Buvo truputį neramu, nepažinojau žmonių, o ir darbas naujas. Dabar, šiame Vilučių krašte, aš jau skaičiuoju penktus metus šiame Vilučių krašte, su be galo draugiškais ir supratingais žmonėmis. Gera kiekvieną dieną sulaukti lankytojų, jei ne knygos pasiimti tai nors pabendrauti, gera girdėti, kad biblioteka yra reikalinga, nors ir labai sparčiai popierines knygas keičia elektroninės.

Iki pasimatymo bibliotekoje.

*Vilučių bibliotekininkė
Ernesta Šlapelienė*

Nuotraukos S. Šlapelytės

Vasariški prisiminimai

Vasaros pabaiga ir perėjimas į rudenį – tai stebuklingas laikas, kupinas pokyčių ir subtilaus liūdesio. Kai saulė ima leistis anksčiau, o rytai pasidaro vėsesni, pajuntame, kad vasara palieka mus. Rodosi dar tik vakar džiaugėmės vasaros teikiamais malonumais, o jau į duris pasibeldė ruduo, nuspalvindamas mūsų gyvenimą pastelinėmis spalvomis.

Džiaugiamės rūsiuose ir sandėliukuose sukrautomis rudens gėrybėmis, vis dar mėgaujamės bobų vasaros teikiamomis maloniomis akimirkomis ir einame gyvenimo ratu.

Nuotraukos T. Sirvydienės

Vasara vilutiškiams buvo dosni darbais, malonumais ir išpūdžiais. Keliaujame, dalyvavome šventėse, kvietėmės patys svečius. Išpūdžių, gerų emocijų ir malonių šildančių prisiminimų į valias. Vasaros pradžioje sužinojome apie Vytauto Didžiojo universiteto Švietimo akademijos mišraus choro „AVE VITA“ vasaros stovyklą Užpaliuose. Turi choristai gražią tradiciją, stovyk-

los metu pabendrauti su vietos bendruomene. Pasikvietėme į svečius, Noveičių kaimą.

Rugpjūčio aštuntą dieną nuo pat ryto svetingoje mūsų seniūnaičio Sauliaus Sirvydžio sodyboje prasidėjo šurmuly: vieni kūrė kaimišką pirtį, kiti maudynėms ruošė kubilą, virė kopūstienę, dengė stalus. Džiugių pasiruošimo darbų užteko visiems.

Gražią rugpjūčio pavakarę susirinko būrys vilutiškių ir aplinkinių kaimų gyventojų pasiklausyti choro atliekamų kūrinių, pabūti kartu, pabendrauti su choristais ir gerai praleisti laiką. Už nuostabias emocijas, kurias suteikė koncertas nuoširdžiai dėkojame „AVE VITA“ kolektyvui ir jo sielai, charizmatiškam vadovui Kastyčiui Barysui.

Už galimybę pasiklausyti koncerto

dėkingi sodybos šeiminkams Tatjanai ir Sauliui Sirvydžiams. Už savanorystę tariame ačiū Aldonai ir Viliui Vaičiams, už tarpininkavimą – Birutei Minutkienei. Gražinai ir Petrui Bakiejams, Zanapolio dvarui už paramą ir visiems, visiems dalyvavusiems ir prisidėjusiems prie šios bendrystės šventės kūrimo. Kaip ir kiekvienais metais, su Vilučių krašto kulinariiniu paveldu dalyvavome „Duokiškio baladėse“ ir Užpalių Žolinės šventėje „Paprasčiausiai pasiilgau arklio“. Rugsėjo 24 d. Vilučių biblioteka šventė 55 metų jubiliejų, sveikiname bibliotekininkę Ernestą Šlapelienę, linkime gražių, įdomių kūrybinių sumanymų. Tai tiek vasariškų prisiminimų iš Vilučių.

*Bendrijos pirmininkė
Nijolė Petrusevičienė*

Užpalių medžiotojai

Medžiotojų klubo „Užpaliai“ pradžia – 1958 metai. Pirmieji medžiotojai buvo: Simonas Jovaras, Leonas Bajoriūnas, Balys Vaškelis, Juozas ir Pranas Zakarkos, Romualdas Laboga, Balys Indrašius. Šiuo metu klubo įskaitoje yra 31 narys, t. t. 3 moterys: Rima Pernavienė, J. Kazlauskienė, Diana Burneikienė. Absoliuti dauguma klubo narių vienaip ar kitaip susiję su Užpaliais: čia gyvena, arba tai yra jų gimtasis kraštas. Klubu plotai dideli, virš 6000 ha. Jie tęsiasi abipus Šventosios upės nuo Vyžuonų iki Paščio ežero. Vienintelės klubo pajamos

yra nario mokestis, iš kurių nemaža dalis, ir vis didėjanti, sumokama į Utenos savivaldybės biudžetą, už medžioklės plotų nuomą. Esam nepriklausomi ir niekam neskolingi, o esant reikalui, žvėrių padarytai realiai žalai atlyginame nukentėjusiam nuostolius.

Pavasariį išsirinkom naują vadovą, juo tapo ilgametis klubo narys, uteniškis R. Kurkulis. Naujasis vadovas išjudino opią, savos bazės problemą. Įsigijome seną, apleistą sodybą Ilčiukų kaime. Sodybą talkų metu sėkmingai tvarkome ir ji taps puikią medžiotojų klubo „Užpali-

ai“ susirinkimų, susitikimų vieta.

Klubas aktyviai dalyvauja įvairiuose Užpalių seniūnijoje organizuojamuose renginiuose, tikrai ne vienas esate ragavę Sauliaus Meidaus ir jo draugų verdamos žvėrienos sriubos „šurpa“ vadinamos. Renginių metu noriai demonstruojame medžioklės trofėjus, o jų esame surinkę tikrai išpūdingų.

Turime stiprią sportinio šaudymo komandą, kurios nariai sudaro Utenos rajono komandos pagrindą: Diana Budreikienė, Ruslanas Murniko-

(nukelta į 4 psl.)

Užpalių medžiotojai

(atkelta iš 3 psl.)

vas, Raimondas Stulgys. Komanda yra daugkartinė respublikinių ir rajoninių varžybų nugalėtoja ir prizininė.

Mes visada operatyviai reaguojame į gyventojų nusiskundimus dėl žvėrių, ypač šernų ir bebrų daromas žalas. Rugsėjo mėnesį ne vieną vakarą saugojom ūkininkų kukurūzų laukus. Ypač daug rūpesčių turime dėl pavojingos šernų ligos – afrikinio kiaulių maro sunkiai stabdomo paplitimo.

Medžiotojai atlieka dar vieną svarbią žvėrių skaičiaus reguliavimo funkciją. Kai kurių žvėrių, ypač kanopinių gausa kelia susirūpinimą. Per 2023/24 metus mūsų klubo plotuose įvyko 6 autoįvykiai, automobilių susidūrimai su stirnomis. Gerai, kad nukentėjo tik automobiliai.

Medžioklė – tai ir aktyvus poilsis, buvimas gamtoje, gera bendraminčių kompanija. Klubui reikia naujų, jaunų žmonių, todėl malonu, kad medžiokle domisi ir Užpalių jaunimas. Varovais medžioklės dalyvauja Emilis, Murnikovas, Matas Glinkis, broliai Tajus ir Aronas Apokai. Kviečiame prie mūsų jungtis tuos, kurie myli gamtą, nebijo klampoti po purvynus arba tiesiog nori patirti nau-

jų įspūdžių.

Ir paskutinė naujiena. Patyrusi grybautoja ir uogautoja, tikras gamtos vaikas Elena kartu su savo keturkoju draugu grybaudama Žaibiškių miške sutiko... mešką. Išsiskyrė gražiuoju. Faktas tas, kad meška jau pastebėta Anykščių, Kupiškio ir Rokiškio rajonuose.

Nieko jau nebestebina, kai apie namus vaikšto stirnos, lapės, kiškiai. Tai tik dar sykį įrodo, kad gamta visų namai. Gyvenkime draugiškai, vietos visiems užteks.

*Juozas Pavilionis
Medžiotojas nuo 1974 metų*

Prasminga veikla

Dalyvavimas UTAU Užpalių fakulteto veikloje suteikia nariams galimybę nuolat bendrauti, dalintis patirtimis, mokytis ir jaustis reikalingais. Aktyvus bendravimas, naujų dalykų pažinimas, potyriminis mokymasis stimuliuoja smegenis, gerina atmintį, praturtina laisvalaikį ir veikia kaip savotiška terapija.

Penktadienį, spalio 3 dieną, kartu su

fakulteto dekanės Birutės Masonienės siuvinėjimo darbų „Jausmų kelionė“ parodos atidarymu, pradėjome naujus, jau trečius mokslo metus.

Kviečiame į Užpalių biblioteką aplankyti unikalios parodos, kurioje apsilankę patirsite ne tik įvairius jausmus, atsispindinčius siuvinėjimo drobėse, bet ir bandysite suprasti au-

torės užsispyrimą, darbštumą ir kūrybiškumą. Kūryba Birutei yra ne tik saviraiška, bet ir būdas įprasminti patirtis, išreikšti jausmus ir dalintis su aplinka įvairiomis emocijomis.

Paroda veiks iki spalio 31 d., Užpalių bibliotekos darbo valandomis.

*Informacija ir nuotraukos
Užpalių bibliotekos*

Baigėsi „IV – as festivalis. Vasaros vakarai Užpaliuose“

Bendruomenė „Užpalėnų krivulė“, vasaros vakarais, kultūrinius festivalius organizuoja nuo 2022 metų ir sulaukia nemažo Utenos regiono gyventojų ir svečių dėmesio.

Siekiant išlaikyti festivalio tęstinumą, išpildyti Utenos regiono kultūros renginių lankytojų lūkesčius ir plėsti regiono kultūrinių reiškinių įvairovę, 2025 metais bendruomenė organizavo jau ketvirtą vasaros festivalį. Tradiciniu tapusio festivalio tikslas - skatinti kultūrinių renginių decentralizaciją, projekto įgyvendinimo vieta renkantis nedidelį Utenos regiono miestelį ir suteikiant galimybę

festivalio lankytojams turėti profesionalaus meno patirtis netikėtose erdvėse, didinant profesionalaus meno prieinamumą vietos bendruomenei. Projektu lankytojams pristatėme platų Lietuvos kultūros lauką, kuriame savo vietą atrado Utenos profesionalūs atlikėjai. Festivalio programoje buvo pristatomos profesionalių atlikėjų, atstovaujančių sceninio kalbėjimo, vaidybos, garsinės improvizacijos, muzikos sritis.

Liepos 12 dieną įvyko pirmasis IV festivalio „Vasaros vakarai Užpaliuose“ renginys. Pilnoje Užpalių šv. Nikolajaus Stebukladario cerkvėje koncertavo uteniškiams ir rajono svečiams puikiai pažįstami Saulius Auglys (marimba, elektronika) ir Arūnas Katinas (saksofonas). Koncerte skambėjo improvizacijos Th. Peter-Horo, A. Piazzollos, J. Lenono, S. Auglio kūriniai temomis.

Rugpjūčio 1 dieną Užpalių dvare karaliavo garsų kolekcionieriaus Audriaus Šimkūno muzikinės improvizacijos „Tylus klausymas – garsiam pasaulyje“. Kūryboje menininką domina tylūs, galbūt be spe-

laukų antenos. Visa tai padėjo atskleisti mus supantį negirdimą pasaulį.

Rugsėjo 13 dieną festivalio programą, Kaniūkų bendruomenės laisvalaikio salėje, užbaigė Arbatvakarių teatro spektaklis „Dingusio Vilniaus

cialių techninių priemonių net negirdimi garsai. Tai buvo tarsi garsinis pasivaikščiojimas, klausantis paprasta ausimi negirdimų garsų, kurių klausymui naudojamos netradicinės techninės priemonės: povandeniniai mikrofona, kontaktiniai mikrofona, seisminiai davikliai, elektromagnetinių

lakštingalos“. Šis spektaklis – tai istorija apie XIX a. pradžios Vilnių, kuriame gyveno ir kūrė – medicinos profesorius Jozefas Frankas ir operos primadona Kristina Gerhards-Frank. J. Frankas vadovavo Vilniaus universiteto Medicinos fakulteto Patologijos katedrai,

(nukelta į 6 psl.)

Baigėsi „IV – as festivalis. Vasaros vakarai Užpaliuose“

(atkelta iš 5 psl.)

Jo iniciatyva buvo įsteigta Vilniaus medicinos draugija, Medicinos, Vakcinacijos, Motinystės institutai. Jo veikla miestui buvo ypač novatoriška ir progresyvi, nes Europoje panašių įstaigų tuo metu dar nė nebuvo. Frankas daug nuveikė keldamas bendrą sveikatingumo lygį Vilniuje, teikdamas pagalbą neturtingiems ligoniams. Profesorius ir jo žmona, garsi Vienos dainininkė, Beethoveno bičiulė, aktyviai dalyvavo miesto kultūriniame gyvenime, rengė labdarinius koncertus, rėmė teatrą. Namas Didžiojoje gatvėje, kuriame gyveno profesorius su žmona, ilgą laiką buvo vadinamas tiesiog Franko namu.

Spektaklio idėjos autorė ir režisierė Eglė Tulevičiūtė, vaidino aktoriai Saulius Sipaitis, Eglė Tulevičiūtė, Kristijonas

Siparis, Nerijus Račkaitis, muzikavo operos solistė Natalija Katilienė ir pianistė Eglė Perkumaitė. Spektaklyje skambėjo Volfango Amadėjaus Mocarto, Franco

Jozefo Haidno, Mykolo Kleopo Oginskio ir kitų kompozitorių kūriniai.

Informacija ir nuotraukos bibliotekininkės Vidos Juškienės

Krepšinis kartu

Idėja, kartu su bendruomene žiūrėti krepšinio varžybas, nėra nauja. Prieš tryliką metų, Aukštakalnio mikrorajone, prie progimnazijos, kartu su AKK komanda ant daugiabučio namo sienos žiūrėjome krepšinio varžybas. Ne visi norai pildosi, šiemet nesigavo nė vienos grupės varžybų pasižiūrėti bendrai su draugais iš Užpalių, todėl artėjant atkrintamosioms varžyboms nutarėm, kad bandom kartu pasižiūrėti Užpalių miestelio centre, kad visi norintys galėtų prisijungti ir kartu sukurti smagias akimirkas. Mano darbas kelionės po Europą. Važiuodamas namo į Lietuvą, greičiau, nei per valandą viską suorganizavau. Internetu išsiaiškinau, kad Juventina, su kuria bendradarbiaujame ne vienus metus sporto šventėje, turi projektorius. Tada susiskambinau su Užpalių seniūnu Eugenijumi Keraminu. Gavau leidimą rengti viešą krepšinio čempionato transliavimą. Paulius Tarvydas surengė totalizatorių, nugalėtoji skyrė dovaną - krepšinio kamuolį. Gytis Malinauskas pasirūpino kompiuteriu, Ernestas Trakas - garso aparatūra, Kostas Avlasevičius -

mikrofonu. Laimis Vygėlis žaibo greičiu atspausdino ir išskabinėjo skelbimus. Ir viskas vyko labai greitai, greičiau nei per parą iki krepšinio rungtynių. Aišku

kaip visada susidūrėm su techninėmis problemomis, likus 15 minučių atrodė,

kad neįvyks viešas varžybų stebėjimas, dėl šviesaus rugpjūčio 16 dienos vakaro. Pavyko išspręsti ir šią problemą. Vakaro rezultatas apie 70 žmonių ir Lietuvos pergalė prieš latvius, bei dar vienos rungtynės. Totalizatorių pirmose rungtynėse laimėjo seniūnas Eugenijus Keraminas, kuris laimėtą Moltem krepšinio kamuolį iškart padovanojo šalia lakstančiam vaikui. Iškovojo dar vieną galimybę žiūrėti varžybas bendrai - rugsėjo 9 dieną 21 val. Kadangi jau rugsėjo vakaras ir varžybų laikas vėlus, sugalvojome nedidelį apšvietimą. Nupirkom sodo lemputes ir kartu su Vainiumi Daugiliu jas užkabino. Šį kartą projektoriumi pasirūpino Paulius Tarvydas, garso aparatūra Kostas Avlasevičius, kompiuteriu - Gytis Malinauskas. Seniūnija uždegė miestelyje trispalves instaliacijas. Bendrų pastangų dėka gavosi puiki aplinka. Nežiūrint skaudaus pralaimėjimo prieš Graikiją, puikiai praleidome vakarą. Antrą varžybų totalizatorių, bei kamuolį laimėjo Dainius Širvyss.

Sporto entuziasto Justino Raupėno informacija ir nuotrauka

RENGINIAI

Liepos 26 d. renginio organizatoriai: UKC Užpalių kultūros namai, Klubas „Ašvienių fanai“ ir Užpalių seniūnija pakvietė į susitikimą į Naktigonėje, kuri vyko buvusiam Lygamiškio hipodrome. (Nuotrauka JK „Ašvienio fanai“).

Užpalių kultūros centre skambėjo ypatinga muzika, koncertavo Vytauto Didžiojo universiteto Švietimo akademijos choras „Ave Vita“. (Nuotrauka JK „Ašvienio fanai“).

Žolinės šventės Užpaliuose metu gaivinamos ir puoselėjamos senosios kaimo tradicijos. Tryliktosios Žolinių šventės diena buvo pilna išpūdžių, naujų patirčių ir jau tradicinių rungčių, žaidimų, meno, istorijų ir susitikimų. (Nuotraukos „Utenos radijas“).

Baltas takelis vėl parveda mus į mokyklą...

Išaušo Rugsėjo 1-osios rytas. Su šypsenomis, nerimu, gėlėmis rinkosi mokiniai į mokyklą. Netilo kalbos, juokas ir linksmas šurmuly: džiaugėsi Užpalių gimnazijos bendruomenė susirinkusi į būrį. Šventė prasidėjo eiseną į Užpalių Švč. Trejybės bažnyčią. Vienuoliktokai, mūsų vyriausieji, garbingai nešė gimnazijos vėliavą, lengvai plazdenamą vėjo. Vėliava nauja, į bažnyčią nešama su svarbia misija, ji bus pašventinta ir lydės Užpalių gimnazijos bendruomenę nelengvoje kelionėje po mokslo šalį. Po šv. Mišių gimnazijos kiemelyje mokiniai, mokytojai ir tėveliai sulaukė daug sveikinimų ir linkėjimų iš Užpalių gimnazijos direktoriaus R. Žvirblio, pavaduotojos ugdymui R. Gavėnienės, Utenos raj. savivaldybės administracijos direktoriaus P. Čyvo, UAB „Vitulos“ direktoriaus L. Galvanausko, Vyžuonų ir Užpalių seniūnų V. Vanago ir E. Keramino. Renginį vedė III g. kl. mokiniai Urtė ir

Benas. Drąsiai prisistatė gražus būrys pirmokėlių, juos į mokslo šalį ves mokytoja L. Janaudienė. Pirmokai buvo gausiai apdovanoti. Kiekvienas gavo po brangią dovaną – trispalvę, pirmoko pasą ir kt. dovanų. Su gimnazija atsiveikino istorijos mokytoja N. Braukylienė. Reiklė mokytoja pajuokavo, kad stebės savo budrią akimi, kad mokytumės. Ačiū už istorijos ir gyvenimo pamokas. Gimnazija pasitinka grįžtančius atsinaujinusi, dažais kvepianti sporto salė laukia norinčių sportuoti. Gimnazijos direktorius R. Žvirblis pakvietė atverti suremontuotos salės duris. Pasižvalgę, pasidžiaugę skubėjo mokiniai į pirmąją pamoką. Po pirmosios pamokos mokytojai ir mokiniai rinkosi bibliotekoje, kur I g. klasės mokinė A. Meškauskytė pristatė savo darbų parodą „Gyvenimas yra įdomus“. Šventė baigėsi, rytoj – pamokos. Lai būna įdomus ir prasmingas mūsų kelias.

*Nuotraukos: Augustės Meškauskytės ir Jomantės Putrimaitės
Užpalių gimnazijos jaunieji žurnalistai*

Paroda bibliotekoje

Rugsėjo 1 dieną tradiciškai, Užpalių bibliotekoje, buvo atidaryta Užpalių gimnazijos I g. klasės mokinės Augustės Meškauskytės tapybos darbų „GYVENIMAS ĮDOMUS“ paroda. Parodos atidaryme dalyvavo gimnazijos mokytojai ir klasės draugai.

Augustės darbai pasižymi įvairiais stiliais ir temomis – nuo realistinio gyvūno portreto iki abstrakčių kompozicijų ir simbolinių portretų. Parodos autorė neseka vieningos temos, o veikiau atskleidžia savo, kaip menininkės universalumą. Tai eklektiška ir įdomi paroda, nors apimtimi ir nedidelė. (Nuotrauka S. Šlapelytės)

Rugsėjo 22 d. - Rudens lygiadienis ir Baltų vienybės diena.

Rudens lygiadienis – vieni iš keturių metų vartų, kai šviesos ir tamsos yra po lygiai, tačiau pereiname į metų ketvirtį, kai tamsos palaipsniui daugės. Tad turime pasiruošti išskleisti vidinę šviesą ir pasirūpinti, kad jos užtektų tamsiuoju metu pasišviesti sau ir kitiems.

Etnokultūros būrelio nariai Rudens lygiadienio popietės metu domėjosi šventės reikšme, istorija, tradicijomis. Kartu domėjosi ir senaisiais baltų ornamentais. Piešė įvairius pasirinktus ornamentus. Įdomiausia veikla buvo dėlioti baltų simbolius, ornamentus iš žvakučių ir stebėti, kaip jie gražiai nušvinta.

*Papasakojimas ir nuotrauka
Etnokultūros būrelio vadovės O. Sirvydienės*

Atodangos, konglomeratai

Kiek sluoksnių turi Žemė? Kaip skiriasi kiekvieno sluoksnio spalva, struktūra ar forma? Kaip jie vienas su kitu sulipę? Atsakymus galima rasti ne tik bibliotekose ieškant mokslinės literatūros. Nebūtina ir pačiam į rankas paėmus kastuvą bandyti pasiekti Žemės gelmes. Smalsumą patenkinti gali pasižvalgymas po Lietuvoje esančias atodangas. Jose kaip ant delno atsiveria milijonus metų skaičiuojanti Žemės formavimosi istorija.

Skirtingų spalvų bei tekstūrų uolienų ir nuogulų sluoksnius atveriančių atodangų reikėtų žvalgytis plaukiant upėmis ar žavintis aukštais skardžiais. Dažniausiai jos susiformuoja

Konglomerato uola

gabalų sulipdytas nuosėdines uolienas – konglomeratus. Juos formavusi gamta pasidarbavo kaip statybininkas. Į vieną visumą amžiams sucementuotas smėlis, žvirgždas ar skirtingo dydžio akmenukai sukuria išpūdingų uolų vaizdą. Tokių konglomeratais vadinamų, gamtos paveldui priskiriamų uolienų ne per daugiausiai. Vieną iš konglomeratų galima aplankyti Užpaliuose. Lietaus, vanduo, vėjas, šalia tekančios upės, vis šlifuoja aštriusius kampus ir lašas po lašo, kaip sakoma patarlėse, skaldo į smulkesnius akmenis. Tad kiekvienais metais konglomerato vaizdas gali būti vis kitoks.

Išmanantiems, atodangos ar konglomeratai ne tik akį traukiantis gamtos ornamentas, o visas žinių šaltinis. Net ir iš mažiausio gabalėlio geologai gali nustatyti seniausias planetos jūras ir žemynus, suskaičiuoti kiek kartų slinko ir tirpo ledynai, kur jų vietose tekėjo upės, o kur tyvuliavo marios. Šimtais skaičiuojami atodangų sluoksniai išduoda kaip keitėsi temperatūra, kokie prieš milijonus metų buvo paplitę augalai ar gyvūnai. Atodangos ir konglomeratai

paiškina net kosminius reiškinius.

Viena iš išpūdingiausių ir geriausiai žinomų atodangų – Pūčkorių, įsikūrusi Vilniaus miesto savivaldybėje. Tai aukščiausia Lietuvoje esanti atodanga, į viršų kylanti net 65 metrus. Šiame netikėtiniame geologiniame paminkle atsiveria net 20 tūkstančių metų senumo sluoksniai. Tai leidžia nusikelti į ledynmečio laikus, kai dabartinę Pūčkorių atodangą buvo užkloję ledynai, kurie netrukus išmargino šlaitus įmantriais raštais. Būtent todėl ši kvapą gniaužianti vieta ir vadinama ledynmečio atodanga.

Žvelgiant nuo jos viršaus atsiveria išpūdinga panorama – iš čia galima pamatyti Vilniaus apylinkes, grožėtis įmantriais Vilnios vingiais, išžiūrėti Pūčkorių dvarą ir netgi senąją patrankų liejyklą, kurioje kadaise savo patrankas remontavo caro Petro I ir Napoleono armijų kariai. Taip pat atsiveria nepamiršamas vaizdas į gamtą – nusidriekusias kalvas ir miškus verta pamatyti visais metų laikais.

<https://lietuvosgamta.lt/atodangos-konglomeratai/>

Pūčkorių atodanga

paupiuose ar griovių šlaituose. Dienas iš dienos tekantis vanduo, smiltelę po smiltelės nupučiantis vėjas tarsi sluoksniuotą pyragą atidengia žemės vidų.

Atodangose galima pamatyti ir kaip dirbtinį akmenį iš skirtingų apvalinų

Gamtosauginis projektas

Bendruomenė „Užpalėnų krivulė“ pradėjo įgyvendinti jau šestą projektą, „Gamtos pasakojimai Užpaliuose“. Projektą finansuoja Utenos r. savivaldybė. Projektas edukacinis – pažintinis, skirtas pažinti mus supančią gamtą, joje vykstančius reiškinius, nes tik pažindami gamtą galime išmokti ją saugoti. Įgyvendindami projektą „Gamtos pasakojimai Užpaliuose“, suorganizavome pirmąją veiklą, kuri skirta Užpalių gimnazijos darželio vaikams ir pradinių klasių mokiniams. Jie dalyvavo lektorės – pedagogės, ornitologės Ingridos Lagunavičienės edukacijoje „Pelėdų paslaptys“. Lektorė įdomiai ir inovatyviai supažindino vaikus su pelėdų, kurios dažniausiai žinomos iš animacinių filmukų elgsena ypatumais, gyvenimo būdu, supažindino su dažniausiai sutinkamomis rūšimis.

Projekto vadovė, bibliotekininkė Vida Juškienė

Ką daryti radus sužeistą, sergantį ar pasiklydusį laukinį gyvūną?

Jeigu automobiliu kliudėte arba ant kelio pastebėjote jau partrenktą laukinį gyvūną – praneškite skubiosios pagalbos tarnybų tel. 112.

Radę laukinį gyvūną (pavyzdžiui, paukštį), pirmiausia įsitikinkite, ar jam reikalinga pagalba.

Norint įsitikinti, ar gyvūnas tikrai sužeistas, sergantis, rekomenduojame pasikonsultuoti su LSMU Laukinių gyvūnų globos centro specialistais tel. +370 605 72837 (visą parą). Jeigu esate visiškai tikri, kad pagalba būtina – skambinkite skubiosios pagalbos tarnybų tel. 112.

Lietuvos pajūrio zonoje ir Kuršių

mariose pastebėjus sužeistą, sergantį ar nusilpusį jūrinį gyvūną (ruonį, paukštį), prašome pranešti skubiosios pagalbos tarnybų tel. 112.

Informacija bus perduota Baltijos jūros gyvūnų reabilitacijos centrui (Lietuvos Jūrų muziejus) ir VŠĮ „Būk mano draugas“, kurie pasirūpins gyvūno atgabenimu į centrą. Plačiau

Jeigu norime padėti gamtai, nedaryti jai žalos ir nepakenkti ekosistemos, turime gelbėti tik nuo žmogaus veiklos ar aplinkos pokyčių nukentėjusius laukinius gyvūnus. Laukiniai gyvūnai turi būti laisvėje, todėl bet koks kišimasis turėtų būti minimalus ir pagrįstas būtinybe.

Laukinių gyvūnų nereikia gelbėti dėl kelių priežasčių:

Gamtoje veikia natūralios atrankos principai, kurie užtikrina stipriausių ir prisitaikiusių individų išlikimą. Pavyzdžiui, jei padedama išgyventi silpniesiems individams, tai gali turėti neigiamą poveikį visai populiacijai.

Kai žmonės bando padėti laukiniams gyvūnams, jie patiria didelį stresą,

kuris gali turėti neigiamų pasekmių jų sveikatai ir net pabloginti būklę. Jeigu sužalojimas yra nedidelis, gyvūnas turi galimybę pasveikti ir be žmogaus pagalbos.

Kartais skubama gelbėti laukinius gyvūnus, kurie iš tikrųjų nėra pavojuje, kartais nežinoma, kaip tinkamai su jais elgtis, todėl tokia pagalba gali pabloginti situaciją – sukelti priklausomybę nuo žmogaus, pakenkti gyvūnams ar kt.

Pavyzdžiui, lesinami laukiniai paukščiai kartais nebeišskrenda, kai ateina metas migruoti, nes pripranta prie žmonių ir nebegali patys susirasti maisto. Taip pat pasitaiko atvejų, kai žmonės bando gelbėti laukinių gyvūnų jauniklius, nors šie būna saugiai palikti tėvų, trumpam pasitraukusių ieškoti maisto (plačiau žr. skiltyje Pagrindinės taisyklės, kurių reikia laikytis, norint padėti laukiniam gyvūnui)

<https://aad.lrv.lt/lt/konsultacijos/atmintines/gyvunai/suzeisti-sergantis-laukiniai-gyvunai/>

Senolių ir kiti pastebėjimai

Senolių pastebėjimai:

Jei voratinkliai rudenį apkloja žemę – ilgai bus geras oras.

Pelės suka lizdus aukštesnėse vietose, lauk lietingo rudens.

Jei šermukšniai išaugina daug uogų, tai ruduo bus šlapias, jei mažai – sausas.

Klevai auksu pasidabino – po mėnesio lauk šalčių ir darganų.

Jei lauke paliktas stiklainis prirasoja – bus blogas oras.

Jei sniegas užkrinta medžių lapus – bus švelni žiema.

Jei rudens lapai ant medžių užšąla – bus blogi metai.

Šviesos ir spalvų pasikeitimas

Vienas labiausiai pastebimų pokyčių – tai šviesos kokybė. Ryškūs, akinantys vasaros saulės spinduliai tampa švelnesni, auksiniai, dažnai vadinami „auksine valanda“. Ši šviesa nudažo medžių lapus nuostabiais atspalviais: nuo ryškiai

geltonos ir oranžinės iki sodrios raudonos ir net purpurinės. Miškai ir parkai virsta tikrais meno kūriniais, o nukritę lapai švelniai dengia žemę, primindami, kad gamta ruošiasi poilsiui.

Oro pojūtis ir garsai

Jaučiasi ir oro pokyčiai. Karštas, kartais tvankus vasaros oras pamažu užleidžia vietą gaiviam, vėsiam rudens vėjui. Rytai ore tvyro gaiva, o ant žolės

pasirodo rasa. Vakaraš norisi apsilvilti šiltesnį megztinį ar apsigaubti pledu. Visi šie pojūčiai – nuo vėsaus vėjo iki ramybės – signalizuoja apie artėjantį rudenį.

Garsai taip pat keičiasi. Vasarą girdime paukščių čiulbėjimą, vabzdžių dūzgimą, šurmulį, o rudeniop gamtos garsai pamažu tyla. Kiekvienas žingsnis per nukritusius lapus sukuria traškų garsą, kuris tampa tarsi rudens muzika. Tai laikas, kai gamta tampa ramesnė, o mes pradėdami labiau įsiklausyti į jos šnabždesius.

Vidinis nusiteikimas

Perėjimas į rudenį atneša ir vidinių pokyčių. Po aktyvios, energingos vasaros, ruduo kviečia sulėtinti tempą ir pasinerti į ramesnę veiklą. Tai puikus metas atsigręžti į save, skaityti knygas, gerti šiltą arbatą ir mėgautis namų jaukumu.

Vasaros pabaiga gali sukelti šiek tiek nostalgijos, prisimenant šiltas dienas ir ilgas naktis. Tačiau ruduo siūlo savo grožį – tylų apmąstymų, ramybės ir nuostabių spalvų sezoną. Tai puikus priminimas, kad pokyčiai yra natūrali gyvenimo dalis, ir kiekvienas sezonas turi savo unikalų žavesį. senoliu-pastebėjimai-ruduo-1/

5 mitai apie klimato kaitą – kaip yra iš tiesų?

Klimato kaitos pasekmės jau patiriame visi, tačiau šia tema vis dar tenka išgirsti įvairių mitų, melagienų ir net sąmokslų teorijų. Klaidinanči informacija apie klimato kaitą yra itin žalinga, nes sukuria palankią terpę plisti abejingumui ir priešiškam nusiteikimui aplinkosauginėms iniciatyvoms. Todėl kviečiame skirti vos kelias minutes savo brangaus laiko ir sužinoti mokslu pagrįstus atsakymus į 5 populiariausius mitus apie klimato kaitą.

Mitas Nr. 1: Klimatas natūraliai šyla ir šąla

Dažnai tenka girdėti, kad klimatas šyla ir šąla natūraliai, todėl nėra ko nerimauti. Taip, mūsų planetos klimatas nėra pastovus. Klimato pokyčius lemia ir natūralios priežastys. Dėl to Žemės istorijoje būta ir šiltesnių (tarpledynmečių), ir šaltesnių (ledynmečių) laikotarpių. Vis dėlto, anksčiau vykę klimato pokyčiai truko tūkstančius metų, o pastaruoju metu, dėl į atmosferą patenkančių žmogaus išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų, klimatas šyla kaip niekada greitai.

Mitas Nr. 2: Mokslininkai nesutaria dėl klimato kaitos

Dažnai, norint paneigti klimato kaitos faktą, kartojama, kad patys mokslininkai nesutaria, ar šis reiškinys egzistuoja. Realybė yra visiškai kitokia – mokslininkams nekyla klausimų, ar klimatas iš tiesų keičiasi. Tai įrodo jau nuo septyniolikto amžiaus kaupiami meteorologiniai duomenys. Kad orai seniau būdavo kitokie, tikrai prisimena ir mūsų tėvai bei seneliai, o ir mes patys pastebime pokyčius už lango.

Mokslininkų tyrimai rodo, kad dabartinius klimato pokyčius lemia padidėjusi anglies dioksido (CO₂) koncentracija atmosferoje, kuri atsiranda deginant iškastinį kurą. Šiuo metu mokslininkai diskutuoja ne apie tai, ar klimatas keičiasi, o apie tai, kaip jis gali pasikeisti ateityje ir ką galime daryti, kad tai sustabdytume.

Mitas Nr. 3: Jei lauke šalta – klimato kaita neegzistuoja

Svarbu atskirti klimatą nuo orų.

Klimatas tai vyraujančių sąlygų vidurkis per ilgą laikotarpį. Net ir šylant klimatui ir kylant vidutinei žemės temperatūrai, Lietuvoje sulauksime žiemos bei šaltesnių orų. Be to, klimato pokyčiai susiję ne tik su temperatūros svyravimais. Labiausiai nerimą kelia sunkiai prognozuojami orai ir stichinės nelaimės.

Klimato kaita reiškia ne tik oro temperatūros svyravimus, bet ir tokius ekstremalius reiškinius, kaip liūtys, potvyniai, karščio bangos, sausras, uraganai ir kt. Be to, net ir staiga atvėsus orams, kitoje pasaulio vietoje gali kepinti kaitra, o užėjus liūtimis, kitas šalis gali alinti sausra.

Mitas Nr. 4: Šylantis klimatas yra gerai

Kartais gali atrodyti, kad klimato kaita yra gerai. Kas čia tokio, jei turėsime šiltesnes žiemas ir dar karštesnes vasaras? Tačiau, kaip jau supratome, klimato kaita kartu su savimi atsineša ne tik šiltesnį orą, bet ir visą aibę negandų. Kartais nesusimąstome, kaip stipriai esame priklausomi nuo klimato – jis lemia ką mes valgome, ką dirbame ir mūsų gyvenimo būdą.

Sausrų suniokotas derlius, potvynių nusinešti namai, uraganų sugriauti miestai, augantis klimato pabėgėlių skaičius. Visa tai – žiaurūs

klimato kaitos padariniai, kurie tiesiogiai ar netiesiogiai veikia kiekvieną iš mūsų ir kelia vis didesnę sumaištį visuomenėje. Gali pasirodyti, kad mūsų kraštui šios negandos negresia, tačiau gyvename globaliame pasaulyje ir visi pokyčiai anksčiau ar vėliau paveikia ir mus.

Mitas Nr. 5: Sustabdyti klimato kaitą jau per vėlu

Pasitaiko atvejų, kai žmonės neabejoja klimato kaita, tačiau yra praradę viltį, kad galime kažką padaryti siekiant ją sustabdyti.

Kaip jau žinome, pagrindinis klimato kaitos sukėlėjas yra iškastinio kuro deginimas energijai gauti. Tyrimai rodo, kad efektyviausias būdas sustabdyti klimato kaitą yra kuo greičiau pereiti prie žaliosios energijos, pagamintos iš vėjo, saulės ir vandens. Tam įgyvendinti jau turime visas reikalingas technologijas! Tereikia kiekvieno iš mūsų noro ir valios tapti žaliosios energijos vartotoju.

Galiausiai, verta pripažinti, kad tam tikri klimato pokyčiai jau yra negrįžtami, tačiau kiekvienas iš mūsų turime ir galime prisidėti, kad sustabdytume klimato kaitą ties žmonijai kritine riba – 1,5 laipsnio temperatūros pakilimo.

Rugilė Matusevičiūtė,
klimato kaitos aktyvistė

<https://ignitis.lt/lt/naujienuos/5-mitai-apie-klimato-kaita>

Soti vištienos ir moliūgų sriuba

AUTORIUS: Jadvyga

Autorius apie receptą: Kvapni, tiršta ir labai skani moliūgų sriuba su vištiena - sriuba labai soti, todėl puikiai tiks ne tik kaip sriuba, bet ir kaip pagrindinis patiekalas!

INGREDIENTAI: PORCIJŲ SKAIČIUS: 6

1 litras	vandens
600 gramų	moliūgų (paprasto lietuviško)
400 gramų	vištienos filė
200 mililitrų	grietinės (ar kokosų pieno)
2 vienetai	svogūnų
1 vienetas	bulvių (vidutinio dydžio)
1 vienetas	morkų (didesnės)
2 šaukštai	aliejaus
3 skiltelės	česnako
2 vienetai	lauro lapų

pagal skonį pipirų, pagal skonį druskos, pagal skonį saldžiosios paprikos miltelių

PARUOŠIMO BŪDAS:

PARUOŠIMO LAIKAS: APIE 45 MIN.

1. Vištieną nuplauti, dėti į puodą ir užpilti vandeniu. Dėti pipirų, vieną nuluptą (nesmulkintą) svogūną, lauro lapus ir dvi skilteles česnako.

Užvirti ir virti apie 20 minučių. Tada pagardinti druska ir virti dar 10 minučių.

2. Iš sultinio išimti vištieną, atsidėti, o sultinį perkošti.

3. Šviriame puode įkaitinti aliejų. Jame apkepti kubeliais smulkintą likusį svogūną iki auksinės spalvos. Dėti smulkiai kapotą česnaką ir pakepti apie minutę, kol paskleis malonų kvapą. Sudėti griežinėliais pjaustytą morką, nuskustą ir stambiais kubeliais pjaustytą bulvę ir viską 2-3 minutes pakepti. Tuomet sudėti kubeliais smulkintą moliūgą ir dar porą minučių apkepti.

4. Visą užpilti sultiniu, užvirinti ir virti apie 20 minučių. Tada sriubą sutrinti elektriniu trintuvu. Pagal skonį pagardinti druska, paprikos milteliais ir pipirais.

5. Vištieną išskirstyti šakutėmis arba supjaustyti nedideliais gabalėliais. Sudėti į sriubą, supilti grietinėlę ir dar kartą užvirinti.

6. Patiekiant tinka pabarstyti žalumynais.

Patarimai: Grietinėlės tinka tiek riebi, tiek liesesnė. Jos kiekį galite koreguoti savo nuožiūra. Jeigu nevartojate pieno produktų, grietinėlę galite keisti kokoso pienu.

Lemaistas.lt

Pasakojimo meistrystė

Pasakojimas, kaip viena seniausių kūrybinės raiškos tradicijų, šiuo metu atranda naują ir prasmingą vietą šiuolaikinėje modernių technologijų visuomenėje. Ši tradicija iki šiol aktyviai gyvuoja Skandinavijos šalyse, Nyderlanduose,

Vokietijoje, Prancūzijoje. Lietuvoje istorijų pasakojimas (storytelling) plačiai visuomenei mažai žinomas. Mūsų kultūroje pasakojimas buvo daugiau kaip folkloro detalė, kai kitose Europos šalyse, matomos ryškesnės tendencijos

transformuoti pasakojimą ir pritaikyti šiuolaikiniai auditorijai. Utenos A. ir M. Miškinų viešosios bibliotekos darbuotojos ieškomos naujų, įtraukių veiklų, pastebi, kad pasakojimas - gali būti puikus būdas, padedantis kurti ryšį su vietos bendruomene ir parengė projektą "Pasakojimo meistrystė", kurio pagalba pradėjo burti pasakotojų bendruomenę Utenos krašte, turtingame padavimų, legendų, sakmių.

Kviesdamos į pasakojimo paremtas istorijų pasakojimo popietę Užpalių dvare kuria saviraiškos erdvę, tobulą vietą kameriniams pasakojimams gyvuoti, kurie populiarins šiuolaikinio pasakojimo meną, kaip naują bibliotekos edukacinę paslaugą tarp jau-

nimo ir senjorų.

Projektą „Pasakojimo meistrystė“ finansavo Lietuvos kultūros taryba ir Utenos r. savivaldybė.

Kviečiame ir laukiame!!!

MIELI LAIKRAŠČIO SKAITYTOJAI

Kviečiame PRENUMERUOTI LAIKRAŠTĮ Už palių, kuris leidžiamas vieną kartą per ketvirtį.

Užsiprenumeruoti galite Užpalių bibliotekoje – pas **Vida Juškienę** arba tel. +370 614 52411 arba Užpalių seniūnijoje, Užpaliai, tel. +370 628 28514 arba Vilučių bibliotekoje tel. +370 601 14009

PRENUMERUOKITE IR SKAITYKITE. Kaina 10,00 Eur. metams.

Dalinkitės naujienomis, skelbkite įvykius ir būkime kartu!

Laikraštį parengė: Bendruomenė „Užpalėnų krivulė“. Redaktorė Vida Juškienė.

Laikraščio leidėjas: UAB „Colorita“ Utenio a. 22 (III a.). Tiražas 60 vnt.